

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Α.Σ.Π.Ε.)

Καμία νομική ανάγκη ή διεθνής υποχρέωση της χώρας ΔΕΝ οδηγεί στη θεσμοθέτηση γάμου για ομόφυλα ζευγάρια και στην υιοθεσία/τεκνοθεσία παιδιών. Το συμφέρον των παιδιών δεν ενδιαφέρει κανέναν;

Η Κυβέρνηση φαίνεται να έχει επιλέξει ως νομοθετική προτεραιότητα για το 2024 τη νομοθέτηση γάμου για τα ομόφυλα ζευγάρια και να επιδιώκει να αποδώσει με κάθε τρόπο τον τίτλο του γονέα σε αυτά, **έναντι της υλοποίησης μιας σοβαρής, πολύπλευρης και αποτελεσματικής δέσμης μέτρων για να ανατρέψει την δημογραφική κατάρρευση της χώρας και να στηρίξει τις πολύπαθες πολύτεκνες ικογένειες που παλεύουν μόνες τους να σταθούν όρθιες χωρίς ουσιαστικά μέτρα στήριξης, εν μέσω τρομερού κόστους ζωής,** παρότι οι πολύτεκνοι προσφέρουν στην Ελλάδα το πολυτιμότερο αγαθό της που είναι το ανθρώπινο κεφάλαιο.

Το άρθρο 9 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ θεμελιώνει το δικαίωμα στο γάμο και την ίδρυση οικογένειας, σύμφωνα με την εκάστοτε εθνική νομοθεσία βάσει της οποίας ασκούνται αυτά τα δικαιώματα. Το άρθρο αυτό σε συνδυασμό με τη Συνθήκη της Λισαβόνας που **ξεκάθαρα δεν περιλαμβάνει στη δικαιοδοσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οικογενειακό δίκαιο και την οικογενειακή πολιτική**, δεν αφήνει καμία αμφιβολία ότι η νομοθέτηση γάμου για τα ομόφυλα ζευγάρια και απόδοσης του τίτλου του γονέα σε αυτά είναι απολύτως μια **πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης και όχι υποχρέωση από Ευρωπαϊκή ή άλλη διεθνή νομοθεσία**.

Η διεθνής σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού, στην οποία έχει προσχωρήσει και η Ελλάδα, στο άρθρο 3 παρ. 1 αναφέρει οριτά: «Σε όλες τις ενέργειες που αφορούν παιδιά είτε αναλαμβάνονται από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα κοινωνικής πρόνοιας, δικαστήρια, διοικητικές αρχές είτε από νομοθετικά όργανα, **πρωταρχικό μέλημα πρέπει να είναι το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού**». Το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού είναι αυτό που συμβαίνει στην ανθρωπότητα από τότε που υπάρχουν άνθρωποι πάνω στη γη, δηλαδή η αρμονία και ισορροπία **της ετερότητας των δύο γονέων**, που έχουν τις βιολογικές προϋποθέσεις να τεκνοποιήσουν – ακόμη κι αν λείψει ο ένας εκ των δύο (διότι η ζωή έχει συχνά και τραγικές στιγμές), η παρουσία και η σκιά του εκλείποντος γονέα συνοδεύει και καθοδηγεί το παιδί σε όλη του τη ζωή. **Είναι αναφαίρετο δικαίωμα του παιδιού και βέλτιστο συμφέρον του να διαθέτει και να μπορεί να φωνάξει από μωρό ως και ενήλικας, 'πατέρα' και 'μητέρα'**, και όχι γονέα-1 και γονέα-2. Αυτή είναι η αλήθεια, η οποία δεν επιδέχεται ταμπέλες «ομοφοβικού», «ρατσιστικού» κ.λπ. ή άλλων σχετικών επιθέτων.

Τα ατομικά δικαιώματα των ομόφυλων ατόμων προστατεύονται και αναγνωρίζονται μέσω του συμφώνου συμβίωσης και αν τυχόν υπάρχει κάτι που υπολείπεται, μπορεί κάλλιστα να καλυφθεί νομικά. Η νομοθέτηση γάμου είναι αποκλειστικά πολιτική επιλογή, θέμα αντίληψης και βούλησης, όχι αποτέλεσμα

μιας νομικής ή Ευρωπαϊκής υποχρέωσης της χώρας. Το επιχείρημα της ισότητας είναι πρόσχημα και όχι η πραγματική αιτία για τη νομοθέτηση γάμου και τεκνοθεσίας παιδιών.

Η πρακτική της παρένθετης μητρότητας έχει δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα απ'όσα υποσχόταν ότι θα έλυνε, με πρόσφατο το τραγικό περιστατικό εμπορευματοποίησης της μητρότητας που αποκαλύφθηκε στην Κρήτη. Στη Γαλλία, στη Γερμανία και στην Ιταλία, για παράδειγμα, απαγορεύεται η παρένθετη μητρότητα. Στην Ελλάδα, γιατί επιτρέπεται; Ακόμη κι αν υποτεθεί ότι καλώς υπάρχει η πρόβλεψη, ο νόμος πρέπει να βελτιωθεί σημαντικά προκειμένου να αποτρέπει κάθε απόπειρα εμπορευματοποίησης και να επιτρέπει, με πολύ αυστηρές προϋποθέσεις και ελέγχους, σε ετερόφυλα ζευγάρια, και όχι σε μεμονωμένα άτομα, να αποκτήσουν παιδί μέσω παρένθετης μητρότητας, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον ο ένας εκ των δύο είναι βιολογικός γονέας του παιδιού.

Το επιχείρημα ότι το πρόβλημα υπάρχει και πρέπει να το λύσουμε, διότι δεν μπορούμε να αγνοήσουμε το γεγονός ότι υπάρχουν παιδιά σε ομόφυλα ζευγάρια, δεν είναι καθόλου πειστικό αλλά πέρα για πέρα παραπλανητικό. Τα παιδιά αυτά αποκτήθηκαν (με ποια μέσα άραγε; το καθένα έχει τη δική του ιστορία...) από ομόφυλα ζευγάρια σε άλλα κράτη, διότι στην Ελλάδα απαγορεύεται η τεκνοθεσία/νιοθεσία – προς το παρόν τουλάχιστον. Με δική τους επιλογή, τα ζευγάρια αυτά, γνωρίζοντας την Ελληνική νομοθεσία, επέλεξαν να ζήσουν στην Ελλάδα, είτε είναι Έλληνες, είτε είναι ξένοι. Γιατί λοιπόν πρέπει να προσαρμοστεί η νομοθεσία σε αυτούς, και όχι να προσαρμοστούν αυτοί στη νομοθεσία; Αν, για παράδειγμα, εγκατασταθούν στην Ελλάδα άτομα με άλλη πολιτιστική κληρονομιά, με άλλη αντίληψη για το γάμο και την οικογένεια, θα πρέπει να αλλάξουμε και πάλι τους νόμους διότι αυτοί θα αποτελούν μια νέα πραγματικότητα – όπως λέει τώρα το επιχείρημα; Τότε ποια πολιτιστική κληρονομιά, ποια πολιτιστική και πολιτισμική ταυτότητα θα μείνει για τη χώρα αυτή, αν σύρεται κάθε φορά σε αλλαγή νόμων «μπροστά σε μια νέα, κάθε φορά, πραγματικότητα»;

Επίσης, δεν αποτελεί επιχείρημα το γεγονός ότι σε ορισμένα κράτη της Ε.Ε. (όχι σε όλα!) έχει ήδη νομοθετηθεί ο γάμος των ομόφυλων. Το επιχείρημα αυτό είχε προβληθεί και για το σύμφωνο συμβίωσης, αλλά και τότε είχαν διατυπωθεί σοβαρές νομικές αντιρρήσεις: «Οποιαδήποτε συμφωνία για να είναι έγκυρη, δεν πρέπει να έρχεται σε αντίθεση με τις αντιλήψεις της κοινωνικής ηθικής, που είναι γνωστές ως “χρηστά ήθη”. Η έννοια των χρηστών ηθών είναι αόριστη νομική έννοια, δεν βρίσκεται μόνο στον Αστικό Κώδικα, αλλά και στο ίδιο το Σύνταγμα. Για την εξειδίκευση της έννοιας χρησιμεύει ως κριτήριο και η ελληνική δημόσια τάξη που περιλαμβάνει τις θεμελιώδεις πολιτικές, κοινωνικές, οικονομικές και ηθικές αντιλήψεις και αρχές που ισχύουν στην Ελλάδα. Για την αναγνώριση μιας συμφωνίας με νομική δέσμευση, εν προκειμένω του συμφώνου συμβίωσης, θα μπορούσαν να διατυπωθούν σοβαρές αιτιάσεις αντιθέσεως με τα χρηστά ήθη. Για το λόγο αυτό, η αναγνώριση από άλλες έννομες τάξεις, όσο χρήσιμη και αν είναι, σχετική σημασία έχει.» (Το νέο σύμφωνο συμβίωσης - Ρόης Δ. Παντελίδου, Καθηγήτριας της Νομικής Σχολής του Δ.Π. Θράκης - 17/6/2015 Εφημ. ΤΟ ΒΗΜΑ)

Άλλα είναι τα μεγάλα προβλήματα που πρέπει και επείγει να λύσει η Κυβέρνηση. Η ακρίβεια που κατατρώει το εισόδημα των πολιτών, η φυγή των νέων εκτός Ελλάδας, η συνεχιζόμενη υποβάθμιση της παιδείας (απογοητευτικά τα αποτελέσματα ενδεικτικής αξιολόγησης μαθητών σε τεστ γνώσεων που έγινε από το ΙΕΠ), η παραβατικότητα στις γειτονιές, η τραγική μείωση των γεννήσεων νέων παιδιών από τους Έλληνες, η εγκατάλειψη των πολυτείκων, η πρόβλεψη της Eurostat για 7 εκατομμύρια πληθυσμό ως το 2050. Αυτά είναι τα πραγματικά θέματα ισότητας και οι πηγές κοινωνικού αποκλεισμού με τις οποίες η Κυβέρνηση και η αντιπολίτευση πρέπει να ασχοληθούν.

Όχι με το γάμο των ομόφυλων ζευγαριών που δεν έχει τίποτα ουσιαστικό να προσφέρει στη χώρα, ούτε και στα ίδια τα ομόφυλα άτομα επί της ουσίας. Τα ατομικά τους δικαιώματα να προστατευθούν, αν υπάρχει τέτοιο θέμα, όπου χρειάζεται – καμμία ανάγκη δεν υπάρχει για νομοθέτηση γάμου. Η επέκταση του νομικού ορισμού του γάμου για να περιλαμβάνει τα ομόφυλα ζευγάρια δεν ανταποκρίνεται σε καμμία νομική ή ουσιαστική ανάγκη, ούτε και διεθνή υποχρέωση της χώρας. Είναι απλώς πολιτική επιλογή, η οποία οδηγεί, αργά ή γρήγορα, στην απόκτηση παιδιών με οποιονδήποτε τρόπο. Μπορεί σήμερα να μην είναι παρένθετη μητρότητα, αλλά αύριο θα είναι μια ακόμη «πραγματικότητα», στην οποία θα «πρέπει να προσαρμοστεί» η Ελληνική νομοθεσία.

Όχι στην τεκνοθεσία / νιοθεσία παιδιών που θα δημιουργήσει πολύ περισσότερα προβλήματα, απ' όσα υποτίθεται ότι θα επιλύσει. Το «βέλτιστο συμφέρον των παιδιών» (Διεθνής Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού) δεν ενδιαφέρει κανέναν;

Από το Γραφείο Τύπου της ΑΣΠΕ

Σας αποστέλλουμε το Δελτίο Τύπου της Α.Σ.Π.Ε. με τις θέσεις της Συνομοσπονδίας σχετικά με το θέμα για το γάμο ομόφυλων ζευγαριών και την τεκνοθεσία.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση

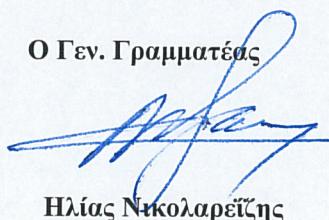
Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ερωτόκριτος Θεοτοκάτος

Ο Γεν. Γραμματέας

Ηλίας Νικολαρεΐζης

